

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนคร ตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

ADMINISTRATIVE STRATEGIES FOR DRUGS PREVENTION OF CITY MUNICIPALITIES ACCORDING TO THE SUSTAINABLE ADMINISTRATION CONCENT

ชัยภรณ์ ฅนอมศรีเดชชัย

Chamaiporn Tanomsridejchai

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

College of Innovative Management, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนประสบผลสำเร็จ และ 2) เสนอยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสานซึ่งเน้นการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักและใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นข้อมูลเสริม ซึ่งได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์รวม 1,068 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.30 ของแบบสอบถามทั้งหมด 1,109 ชุด ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพนั้นเป็นการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญซึ่งคัดเลือกแบบเจาะจงบุคคล จำนวน 12 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การถดถอยพหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการประสบผลสำเร็จ คือ การที่ชุมชนต่างๆ ของเทศบาลร่วมมือกันสร้างและใช้พลังชุมชนเพื่อเอาชนะยาเสพติดโดยรวมมือกันจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันยาเสพติดตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน และ 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่สำคัญคือ เทศบาลควรกำหนดยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนที่ประกอบด้วย 5 ด้าน เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ ด้านคุณภาพชีวิต ด้านเทคโนโลยี ด้านส่วนรวม ด้านความสมดุล และด้านเศรษฐกิจ

คำสำคัญ: ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ การป้องกันยาเสพติด เทศบาลนคร การบริหารจัดการที่ยั่งยืน

Abstract

The main objectives of this research were to 1) investigate factors taking important parts of the success of the development guidelines for drugs prevention of city municipalities according to the Sustainable Administration Concept, and 2) propose administrative strategies for drugs prevention of city municipalities according to the Sustainable Administration Concept. The research methodology was designed as mixed methods using the quantitative method mainly supported by the qualitative method. Total of 1,068 sets of completed questionnaires were collected representing 96.30% of the total numbers (1,109) of distributed questionnaires. A supportive qualitative research was carried out with in-depth interview of twelve purposefully selected experts. The statistics used in the research were mean, standard deviation, multiple-regression, and Pearson's Correlation.

The research results revealed that (1) factor taking important parts of the success of the development guidelines was communities in city municipality areas establishing network for collaborative implementation of drugs prevention activities according to the Sustainable Administration Concept, and (2) the city municipalities should formulate administrative strategy for drugs prevention according to the Sustainable Administration Concept consisting of 5 aspects in priority, namely, quality of life, technology, society, balance, and economics.

Keywords: Administrative Strategy, Drugs Prevention, City Municipality, The Sustainable Administration Concept

บทนำ

การแพร่ระบาดของยาเสพติดเข้าสู่ชุมชนจำนวนมากอย่างรวดเร็ว เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศจำเป็นต้องเร่งรัด แก้ไข และควบคุม ทั้งนี้ ปัญหายาเสพติดไม่ใช่เรื่องเฉพาะบุคคลหรือหน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ แต่ทุกคน ทุกหน่วยงาน และชุมชนต้องค้นหาปัญหา และแก้ไขปัญหายาเสพติดร่วมกัน ซึ่งภาครัฐให้ความสำคัญต่อแนวทาง “ชุมชนดูแลชุมชน” ในการป้องกันยาเสพติด โดยสร้างชุมชนเข้มแข็งสามารถเป็นแกนหลักในการแก้ไขปัญหา ขณะที่หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และเน้นให้ชุมชนดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงเทศบาลนครด้วย (Office of Narcotic Control Board, 2006: 4)

เทศบาลนครเป็นหน่วยการปกครองระดับท้องถิ่น

ที่จัดตั้งตามประกาศกระทรวงมหาดไทย โดยยกฐานะเป็นเทศบาลนครตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม สำหรับเมืองขนาดใหญ่ที่มีประชากรตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไป และมีรายได้พอเพียงต่อการให้บริการสาธารณะ หรือให้บริการประชาชนตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติไว้ ปัจจุบัน (พ.ศ. 2558) ประเทศไทยมีเทศบาลนครรวม 30 แห่ง (ไม่นับรวมกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา) (System, Model, and Structure Research and Development Section, Bureau of System, Model, and Structure Research and Development, Department of Local Administration, 2015: 1) โดยเทศบาลนครมีอำนาจหน้าที่ที่ต้องจัดทำภายในเขตเทศบาลของตน ตามบทที่ 2 เทศบาลนคร มาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติ

สภาเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง พ.ศ. 2542 เช่น การรักษาความสงบสุขเรียบร้อยของประชาชน การจัดให้มีกิจการอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข การควบคุมสุขลักษณะและอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงมหรสพ และสถานบริการอื่น เป็นต้น (Phuang-ngam, 2011: 121) ผนวกกับคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 82/2552 ลงวันที่ 17 มีนาคม 2552 ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกลไกประสานการปฏิบัติการระดับท้องถิ่นและตำบลสำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (Office of Prime Minister, 2009: 5) จากข้อกำหนดอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติและคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีข้างต้น เทศบาลนครซึ่งเป็นหน่วยการปกครองระดับท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ควรต้องมีบทบาทสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่เทศบาลของตนด้วยเช่นกัน

อย่างไรก็ดี การดำเนินการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครที่ผ่านมาพบว่า ยังไม่ประสบผลสำเร็จ ในการดำเนินการเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประชาสัมพันธ์หรือการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันยาเสพติด ยังไม่กว้างขวาง ส่งผลให้เทศบาลนครยังคงเป็นพื้นที่ที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างรุนแรง ดังเห็นได้จากผลการสำรวจเพื่อประมาณการจำนวนประชากรในเขตพื้นที่เทศบาลที่ใช้สารเสพติดพบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลที่ “เคยใช้” สารเสพติด สูงที่สุดคือ อัตราส่วน 79.2 คนต่อ 1,000 คน รองลงมาคือ ภาคกลาง 77.9 คนต่อ 1,000 คน ภาคใต้ 59.2 ต่อ 1,000 คน และภาคเหนือ 48.5 คนต่อ 1,000 คน ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามชนิดสารเสพติดพบว่า การเสพยาฝิ่นมีอยู่หนาแน่นมากในภาคเหนือและภาคกลาง โดยผู้เสพส่วนใหญ่มีอายุช่วง 12-19 ปี และช่วง 20-24 ปี ส่วนการเสพยาเฮโรอีนมีอยู่ในทุกภาค แต่หนาแน่นมากที่สุดคือ ภาคเหนือ ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า ผู้เสพยาอายุช่วง 12-19 ปี สำหรับการเสพยาสารระเหยมีอยู่หนาแน่นในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยผู้เสพส่วนใหญ่เป็นเยาวชนอายุ 12-19 ปี สำหรับยาบ้า ยังคงมีการระบาดอยู่ในทุกภาคของประเทศ โดยระบาดในกลุ่มอายุตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป (College of Public Health, Chulalongkorn University, 2011: 47-59)

การวิจัยเรื่อง “ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน” เป็นการศึกษาเพื่อ “พัฒนาหน่วยงาน” คือ เทศบาลนคร โดยมีปัญหาการวิจัยคือ เทศบาลนครบริหารจัดการหรือดำเนินงานเพื่อป้องกันยาเสพติด ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งหมายถึง เทศบาลนครประชาสัมพันธ์ หรือจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันยาเสพติด ยังไม่กว้างขวาง เนื่องจากชนิดยาเสพติดและการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้น การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอ จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ป้องกันประชาชนไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (Office of Narcotic Control Board, 2010: Preface) เช่นนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาเรื่อง “ความรู้และการปฏิบัติในการป้องกันการเสพยาบ้า (แอมเฟตามีน) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเสริมงาม จังหวัดลำปาง ของ Srisongmuang (2008: Abstract) ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับยาบ้ามีความสัมพันธ์โดยตรงกับการปฏิบัติในการป้องกันการเสพยาบ้า โดยนักเรียนบางคนยังขาดทักษะในการปฏิเสธต่อสถานการณ์ที่อาจนำไปสู่การเสพยาบ้า อีกทั้งนักเรียนร้อยละ 49.2 เข้าใจผิดว่ายาที่รับประทานเข้าไปแล้ว ให้ผลการตรวจปัสสาวะออกมาคล้ายกับการเสพยาบ้า คือ ยาแก้แสบ และร้อยละ 59.2 เข้าใจว่าสารเคมีในยาบ้าเป็นสารนิโคติน ดังนั้น สุจิตรา ศรีสองเมือง เสนอว่า การให้ความรู้และการดูแลที่เหมาะสมยังคงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียน

จากการที่ปัญหายาเสพติดเป็นประเด็นที่มีความสำคัญ และอยู่ในความสนใจของทุกภาคส่วน เทศบาลนครจึงมีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานร่วมกับภาคประชาชน และภาคส่วนอื่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ในระดับชุมชน (Narcotics Control Steering Centre, 2007: 3) หากเทศบาลนครบริหารจัดการหรือดำเนินงานเพื่อป้องกันยาเสพติดอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประชาสัมพันธ์หรือการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันยาเสพติดแก่ประชาชน ย่อมเกิดความเดือดร้อนหรือผลเสีย ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

หนึ่ง ด้านหน่วยงาน คือ 1) เทศบาลนครอาจเป็นหน่วยงานที่ด้อยประสิทธิภาพ ไม่ได้รับการยอมรับ และไม่ได้มาตรฐานสากล 2) การบริหารจัดการของเทศบาลนครไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ส่งผลให้ประชาชนไม่เลื่อมใสศรัทธาการบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนคร และ 3) หากเทศบาลนครบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพถือเป็นการปฏิบัติงานเชิงรุก แต่ถ้าไม่ป้องกันก็เท่ากับเป็นการปฏิบัติการเชิงรับ เนื่องจาก การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดควรเป็นการดำเนินงานที่มุ่งยับยั้ง ชัดขวาง ตัดโอกาสการแพร่ระบาดของยาเสพติดมากกว่าที่จะรอให้ประชาชนกลายเป็นผู้เสพยา แล้วจึงค่อยตามบำบัดฟื้นฟู ซึ่งเป็นการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ไม่ตรงประเด็น และไม่ได้ผล

สอง ด้านบุคลากรของหน่วยงาน คือ 1) บุคลากรของเทศบาลนครย่อมขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด 2) บุคลากรของเทศบาลนครไม่ได้รับความเชื่อถือ และการยอมรับจากประชาชน

สาม ด้านประชาชน คือ ประชาชนขาดความรู้ และข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและเท่าทันเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด จึงมีแนวโน้มนำไปสู่การเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น

สี่ ด้านสังคม คือ เขตเทศบาลนครอาจกลายเป็นสังคมยาเสพติด ส่งผลเสียหายนต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของสมาชิกชุมชน ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพ และความสามารถของประชากรของประเทศในระยะยาว

ห้า ด้านประเทศชาติ คือ หากเทศบาลนครบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติด รวมทั้งบำบัดฟื้นฟูเยียวยา

ผู้เสพโดยไม่เป็นไปตามหลักสากล ไม่ได้มาตรฐาน ส่งผลให้ต่างประเทศมีทัศนคติเชิงลบต่อประเทศไทย โดยผลที่ตามมาคือ การเข้าตรวจสอบ การเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติของนานาชาติประเทศและองค์การระหว่างประเทศ เช่น การฟอกเงิน การค้ามนุษย์ และปัญหาอาชญากรรมอื่นๆ ทำให้ประเทศไทยขาดความน่าเชื่อถือและการยอมรับจากนานาชาติประเทศในที่สุด

ด้วยเหตุผลที่แสดงถึงความสำคัญ ที่มาของปัญหา การวิจัย ตลอดจนผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครอย่างไม่มีประสิทธิภาพข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาสนใจศึกษาวิจัย เรื่อง “ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน” โดยนำปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ทั้งด้านวิชาการและด้านปฏิบัติต่อบุคคล หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน ประสบผลสำเร็จ

2. เสนอยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน (Sustainable Administration Concept) เป็นแนวคิดซึ่ง Wiruchnipawan (2016: 125) พัฒนามาจากแนวคิดที่ยั่งยืน (Sustainable Concept) หรือแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Concept) โดย “การพัฒนา” แท้ที่จริงหมายถึง “การดำเนินการ

เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น” (change for the better) ซึ่งคล้ายคลึงกับ “การบริหารจัดการ” ที่มีนักวิชาการให้ความหมายไว้อย่างหลากหลาย อาทิ Wiruchnipawan (2007: 16-17) อธิบายว่า การบริหารจัดการคือ แนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใดๆ ที่หน่วยงาน และ/หรือบุคลากรของหน่วยงานนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลง ทำให้ดีขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น หรือสร้างความสุขความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนให้แก่ประชาชนและประเทศชาติ ส่วน Pratchayaphrut (2013: 8) เห็นว่า “การบริหาร” คือ กระบวนการของการนำเอาการตัดสินใจและนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ขณะที่ DuBrin (2006: 2) กล่าวว่า การบริหารจัดการเป็นกระบวนการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การผ่านการวางแผน การจัดองค์การ การจัดคน การชี้นำ และการควบคุม

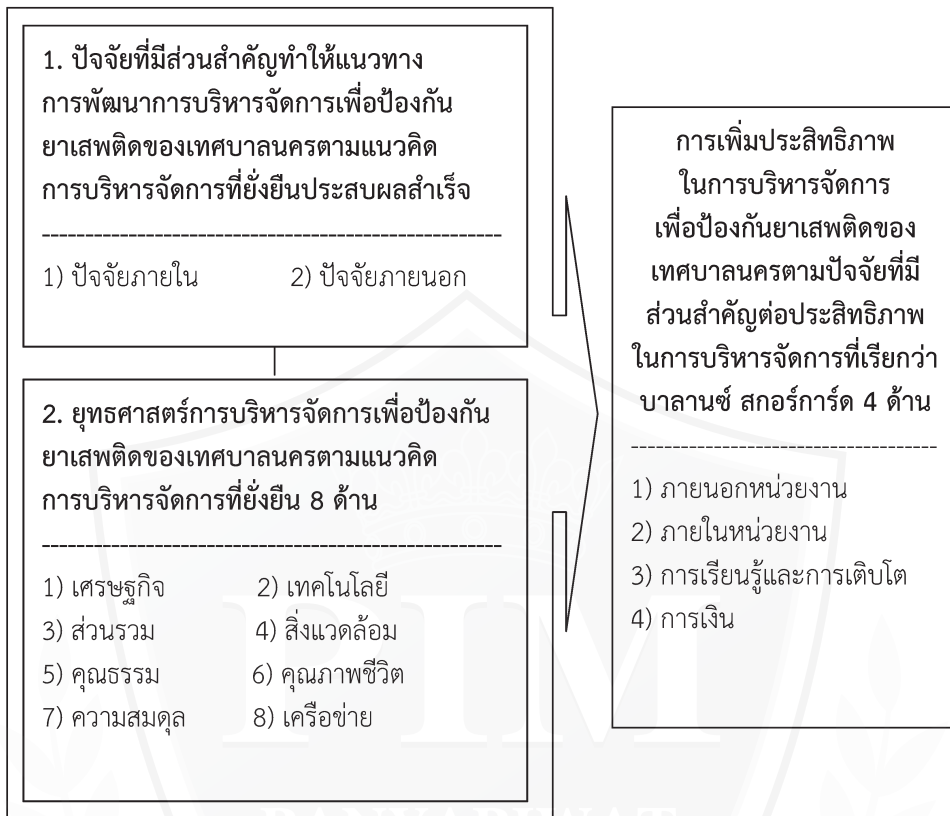
แต่เนื่องจากแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา รวมถึงยุคแห่งการพัฒนาซึ่งเน้นการพัฒนาชนบท และการพัฒนาเมืองได้เลือนหายไป พร้อมกับปรับเปลี่ยนเป็น “ยุคแห่งการบริหารจัดการ” ที่ให้ความสำคัญกับการมีระบบการบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) การบริหารจัดการสมัยใหม่ (New Public Management หรือ NPM และ New Public Administration หรือ NPA) (Wiruchnipawan, 2016: 126) จึงนำไปสู่การปรับเปลี่ยนจากแนวคิดที่ยั่งยืน หรือแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนมาเป็น “แนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน” ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัด 8 ด้าน ได้แก่ ด้าน 1) เศรษฐกิจหรือความเจริญก้าวหน้า 2) คุณภาพชีวิต 3) ความสมดุล 4) สังคมหรือ

ส่วนรวม 5) จิตใจหรือคุณธรรม 6) ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม 7) การสร้างเครือข่าย และ 8) เทคโนโลยี (Wiruchnipawan, 2016: 228-238)

2. แนวคิดการบริหารจัดการที่เรียกว่า บาลานซ์ สกอร์การ์ด (Balanced Scorecard) เป็นแนวคิดของ Kaplan & Norton (1992: 71-79) ประกอบด้วยมุมมอง 4 ด้าน ได้แก่ 1) มุมมองด้านการเงิน (เทียบได้กับการบริหารงบประมาณ หรือ Money) 2) มุมมองด้านลูกค้า (เทียบได้กับการให้บริการประชาชนหรือผู้รับบริการ หรือ Market) 3) มุมมองด้านกระบวนการจัดการภายใน (เทียบได้กับการบริหารงานภายในทั่วไป หรือ Management) และ 4) มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา (เทียบได้กับการพัฒนาศักยภาพหรือขีดความสามารถของบุคลากร หรือ Man) โดยทั้งสี่มุมมองนี้จะเชื่อมโยงกันภายใต้หลักการเหตุและผล (Cause and Effect) ซึ่งเริ่มจากเป้าหมายขององค์การ คือ การอยู่รอดและทำกำไร (มุมมองด้านการเงิน) ซึ่งจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อลูกค้ามีความพึงพอใจ และใช้สินค้าหรือบริการขององค์การ (มุมมองด้านลูกค้า) โดยองค์การจะต้องมีกระบวนการภายในที่เอื้ออำนวย (มุมมองด้านกระบวนการภายใน) ซึ่งเกิดจากการพัฒนาและการเรียนรู้เพื่อการเจริญเติบโตขององค์การ (มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา) (Wiruchnipawan, 2016: 268-271)

จากแนวคิดข้างต้น ผู้ศึกษานำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยทั้ง 2 ข้อ ดังภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ (เหตุ) → ตัวแปรตาม (ผล)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณตามวัตถุประสงค์ 2 ข้อ ของการวิจัยครั้งนี้

วิธีการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน โดยเน้นการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก และใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นข้อมูลเสริมและเทียบเคียงกับการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อให้ได้ข้อมูลจากประชากรเป็นจำนวนมาก โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผ่านการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้ค่าเท่ากับ 0.94 และค่าความเชื่อถือได้จากการทดสอบจำนวน 50 ชุด ได้ค่าเท่ากับ 0.88 จึงถือว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ ประชากรคือ จำนวนประชาชนเป้าหมายทั้งหมดในเขต

พื้นที่เทศบาลนคร รวม 4 แห่ง ได้แก่ 1) เทศบาลนครนนทบุรี จำนวน 256,190 คน 2) เทศบาลนครนครราชสีมา จำนวน 134,440 คน 3) เทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 132,634 คน และ 4) เทศบาลนครหาดใหญ่ จำนวน 159,130 คน รวมประชากร 682,394 คน (Bureau of Registration Administration, Department of Provincial Administration, Ministry of Interior, 2015: 1)

กลุ่มตัวอย่างคือ ตัวแทนของประชากรดังกล่าวที่ตอบแบบสอบถาม รวม 1,109 คน ซึ่งได้จากการคำนวณตามสูตรของ Yamane (2012: 36) ที่ระดับความเชื่อมั่น 97% หรือความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ .03

การที่ผู้ศึกษาเลือกพื้นที่ของเทศบาลนคร 4 แห่งข้างต้นเนื่องจาก 1) เป็นเทศบาลนครขนาดใหญ่ที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดของประเทศไทยเรียงลำดับจากลำดับที่ 1-4 และ 2) เป็นเทศบาลนครที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดในแต่ละภาค อันได้แก่ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ และ 3) เป็นพื้นที่ที่ยังประสบปัญหาการบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดที่ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

เหตุผลที่ผู้ศึกษาเลือกศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลนคร 4 แห่งข้างต้น เพราะเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงจากการบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนคร

การเก็บรวบรวมข้อมูลสนามดำเนินการระหว่างวันที่ 1-30 มิถุนายน 2558 ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้ รวม 1,068 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.30 ของแบบสอบถามทั้งหมด

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางรวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การถดถอยพหุคูณแบบ enter และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนคร โดยคัดเลือกแบบเจาะจงบุคคล จำนวน 12 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์แนวลึกที่มีโครงสร้าง โดยผู้ศึกษากำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ให้เน้นเรื่องข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนดังกล่าวเป็นหลัก ซึ่งพิจารณาคัดเลือกจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จากนั้นผู้ศึกษาทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยการพรรณนา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งนำมาเสริม

หรือเทียบเคียงกับข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งเป็นข้อมูลหลักของการศึกษารั้งนี้

ผลการวิจัย

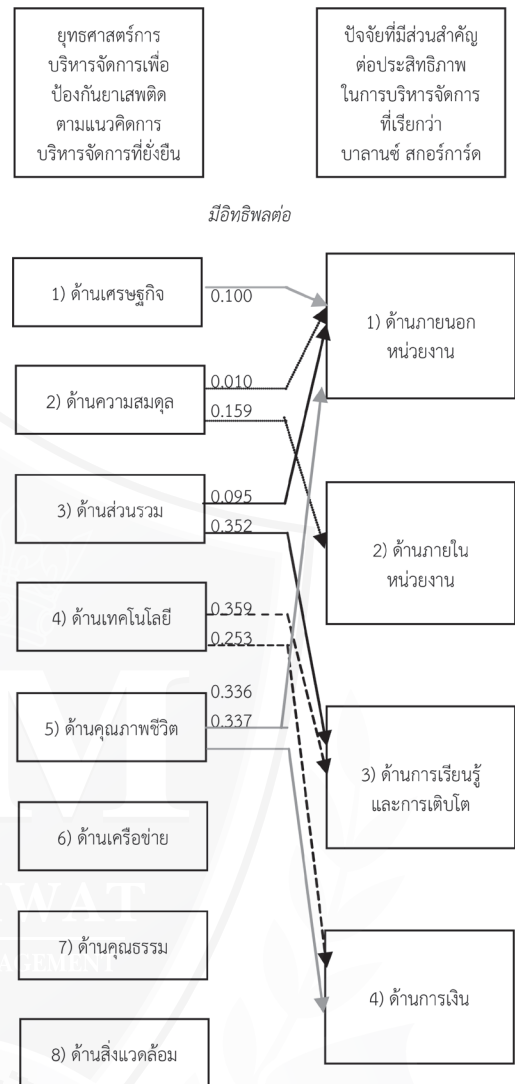
ผลการวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยมีดังนี้

1. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนประสบผลสำเร็จ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.71) ต่อปัจจัยภายนอกที่ว่า การที่ชุมชนต่างๆ ของเทศบาลร่วมมือกันสร้างและใช้พลังชุมชนเพื่อเอาชนะยาเสพติดโดยร่วมมือกันจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันยาเสพติดตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน ส่วนอีก 1 ปัจจัยที่เหลือคือ ปัจจัยภายในคือ การที่เทศบาลมีนโยบายและแผนงานที่ชัดเจนในการสนับสนุนการบริหารจัดการ หรือการดำเนินงานเพื่อป้องกันยาเสพติดตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนที่คำนึงถึงด้าน 1) เศรษฐกิจ 2) เทคโนโลยี 3) ส่วนรวม 4) สิ่งแวดล้อม 5) คุณธรรม 6) คุณภาพชีวิต 7) ความสมดุล และ 8) เครือข่ายนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.28)

2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 8 ด้านที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า บาลานซ์ สกอร์การ์ด (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนรวม 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน 1) คุณภาพชีวิต 2) เทคโนโลยี 3) ส่วนรวม 4) ความสมดุล และ 5) เศรษฐกิจ ล้วนมีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า บาลานซ์ สกอร์การ์ด ทั้ง 4 ด้าน

ได้แก่ ด้าน 1) ภายนอกหน่วยงานที่ว่า เทศบาลนคร ดำเนินงานเพื่อป้องกันยาเสพติดโดยประสานงานกับ หน่วยงานภายนอก เช่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วน ท้องถิ่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 2) ภายในหน่วยงาน ที่ว่า เทศบาลและบุคลากรของเทศบาลดำเนินงานเพื่อ ป้องกันยาเสพติดอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง 3) การเรียนรู้ และการเติบโตที่ว่า เทศบาลดำเนินงานเพื่อป้องกัน ยาเสพติดโดยมีการปรับปรุงหรือพัฒนาบุคลากรอย่าง ชัดเจน และ 4) การเงินที่ว่า เทศบาลดำเนินงานเพื่อ ป้องกันยาเสพติดโดยมีการใช้จ่ายงบประมาณ ประมาณ ดังนั้น ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติด ของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน ควรเรียงลำดับตามความสำคัญ ดังนี้ 1) ด้านคุณภาพชีวิต 2) ด้านเทคโนโลยี 3) ด้านส่วนรวม 4) ด้านความสมดุล และ 5) ด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดลำดับความสำคัญ ของอิทธิพลของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกัน ยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการ ที่ยั่งยืน 5 ด้าน (ตัวแปรอิสระ) ที่มีต่อประสิทธิภาพในการ บริหารจัดการที่เรียกว่า บาลานซ์ สกอร์การ์ด (ตัวแปรตาม) มีเงื่อนไข ดังนี้ 1) ผู้ศึกษาเลือกตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อ ตัวแปรตาม โดยพิจารณาตามจำนวนด้านของตัวแปรตาม มาเป็นลำดับแรก และ 2) กรณีที่ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล ต่อตัวแปรตามในจำนวนด้านที่เท่ากัน ผู้ศึกษาพิจารณา จากระดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ (ค่า B) ที่สูงสุด ในแต่ละด้านมาเป็นลำดับแรก และลำดับรอง ตามลำดับ

นอกจากนี้ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติด ของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญจำนวน 12 คน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญรวม 10 คน ล้วนเห็นด้วยกับยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนคร ตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) ด้านคุณภาพชีวิต 2) ด้านเทคโนโลยี 3) ด้านส่วนรวม 4) ด้านความสมดุล และ 5) ด้านเศรษฐกิจ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกัน ยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหาร จัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยที่มีส่วน สำคัญต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า บาลานซ์ สกอร์การ์ด 4 ด้าน

สรุปและอภิปรายผล

1. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนคร ตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนประสบผลสำเร็จ คือ การที่ชุมชนต่างๆ ของเทศบาลร่วมมือกันสร้างและ ใช้พลังชุมชนเพื่อเอาชนะยาเสพติดโดยร่วมมือกันจัด

กิจกรรมเพื่อป้องกันยาเสพติดตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

สำหรับเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากดังกล่าว เนื่องจากการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยป้องกันไม่ให้ประชาชนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยทุกภาคส่วนต้องร่วมกันคิดและดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับ Akarawarit (2015) ที่เสนอว่า เทศบาลควรให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดที่สอดคล้องกับวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน และควรเปิดโอกาสให้ประชาชนและภาคส่วนอื่นๆ มีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานดังกล่าวของเจ้าหน้าที่อย่างจริงจังและต่อเนื่อง พร้อมทั้งควรนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงหรือพัฒนาเทศบาลอย่างเป็นรูปธรรม และมีมาตรฐานงานที่ดี เช่นเดียวกับ Chandarasorn (2011: 11-12) ที่เห็นว่า ระบบการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นช่องทางสำคัญที่จะช่วยให้ทุกฝ่ายเข้าใจปัญหาได้อย่างรอบด้าน และกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ

เช่นนี้พอเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ Osborne & Gaebler (1992: 18) ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ไว้ว่า ระบบราชการควรเป็นระบบที่มีการแผ่กระจายอำนาจคือ ให้มีการเตรียมป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดในอนาคตมากกว่าที่จะรอให้ปัญหาเกิดขึ้นแล้วค่อยตามแก้ รวมถึงระบบราชการควรเป็นระบบที่มุ่งสนองตอบต่อการเรียกร้องของประชาชนผู้รับบริการมากกว่าที่จะสนองตอบต่อความต้องการของตัวระบบราชการและข้าราชการ

เมื่อเป็นเช่นนี้จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากแทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อยดังกล่าว

2. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติด

ของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนควรประกอบด้วย 5 ด้านที่สำคัญ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ 1) ด้านคุณภาพชีวิต 2) ด้านเทคโนโลยี 3) ด้านส่วนรวม 4) ด้านความสมดุล และ 5) ด้านเศรษฐกิจ

สำหรับเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยต่อยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนข้างต้นนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่า เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า ยาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสงบสุขของประชาชนและสังคมโดยรวม ผวนกับนโยบายของภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อแนวทาง “ชุมชนดูแลชุมชน” ในการป้องกันยาเสพติด โดยสร้างชุมชนเข้มแข็งสามารถเป็นแกนหลักในการแก้ไขปัญหา โดยหน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ ดังนั้น การดำเนินการป้องกันยาเสพติดของเทศบาลควรคำนึงถึงศักยภาพและความต้องการของแต่ละชุมชนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Wiboonsakchai et al. (2012: 48) ที่เสนอความร่วมมือแบบพันธมิตรระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งเกิดจากการนำจุดแข็งหรือศักยภาพในทรัพยากรของแต่ละฝ่ายมาใช้ร่วมกัน ยอมรับศักยภาพและความแตกต่างซึ่งกันและกัน และต้องได้รับประโยชน์ในการดำเนินการกิจของตนได้ดีขึ้น

เช่นนี้พอเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ Denhardt & Denhardt (2003) ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ซึ่งเน้นหลักการของประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม และการให้ความสำคัญกับประชาชนเพื่อมุ่งให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี โดยหน่วยงานภาครัฐและเจ้าหน้าที่ไม่เพียงแต่ตอบสนองความต้องการของประชาชนแต่ต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนด้วย

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจึงมีความเห็นว่า ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนซึ่งเรียงตามลำดับความสำคัญทั้ง 5 ด้านข้างต้นเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเทศบาลนครควรนำยุทธศาสตร์ดังกล่าวมาปรับใช้

เพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนคร ย่อมมีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัยซึ่งสอดคล้องกับหัวข้อสรุป และอภิปรายผลการวิจัย ได้แก่ ข้อเสนอแนะยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน โดยควรเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านคุณภาพชีวิต 2) ด้านเทคโนโลยี 3) ด้านส่วนรวม 4) ด้านความสมดุล และ 5) ด้านเศรษฐกิจ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การนำแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนไปทำวิจัยในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เช่น เทศบาลเมือง องค์การบริหารส่วนตำบล หรือหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เช่น กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เพื่อพิสูจน์ผลการวิจัยว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อป้องกัน

ยาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 เทศบาลนครควรต่อยอดการศึกษาการบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนอย่างเจาะลึกในแต่ละด้าน เช่น ด้านคุณภาพชีวิต ด้านเทคโนโลยี ด้านส่วนรวม เป็นต้น

2.3 เทศบาลนครควรศึกษาถึงปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้แนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเครือข่ายไม่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า บาลานซ์ สกอร์การ์ด เช่นเดียวกับด้านอื่น 5 ด้านข้างต้น

2.4 เทศบาลนครควรศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของเทศบาลนครกับหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยใช้กรอบแนวคิดอื่น เช่น แนวคิดการบริหารจัดการคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management หรือ TQM) แนวคิดการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result-based Management หรือ RBM) เป็นต้น

References

- Akarawarit, N. (2015). Problems, Resolving Problem Guidelines, and Trends of Narcotic Defense Administration of the Municipalities in Ratchaburi Province. *Proceedings of STCCON 2015 (The 1st National Conference 2015 Innovative Education for Sustainable Development)*, 29 November 2015 at Siam Technology College, Bangkok. Bangkok: Siam Technology College. [in Thai]
- Bureau of Registration Administration, Department of Provincial Administration, Ministry of Interior. (2015). *Numbers of population and houses*. Retrieved March 9, 2015, from <http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/statTDD/> [in Thai]
- Chandarasorn, V. (2011). The application of the philosophy of sufficiency economy into the management of public sector. *Panyapiwat Journal*, 2(2), 1-18. [in Thai]
- College of Public Health, Chulalongkorn University. (2011). *Survey on quality of life and living conditions of Thai people: Estimated numbers of drug-addicted persons in 2011*. Bangkok: College of Public Health, Chulalongkorn University. [in Thai]
- Denhardt, J. V. & Denhardt, R. B. (2003). *The New Public Service: Serving, not Steering* (9th ed.). New York: M.E. Sharpe.

- DuBrin, A. J. (2006). *Essentials of management*. Ohio: Thomson Higher Education.
- Kaplan, R. S. & Norton, D. P. (1992). The balanced scorecard: measures that drive performance. *Harvard Business Reviews*, (January–February), 71-79.
- Narcotics Control Steering Centre. (2007). *Handbook of local administrative organizations and narcotics control*. Bangkok: Narcotics Control Steering Centre. [in Thai]
- Office of Narcotic Control Board. (2006). *Research on participation of communities and local governments in sustainable narcotic control*. Bangkok: Office of Narcotic Control Board. [in Thai]
- Office of Narcotic Control Board. (2010). *Knowledge and guidelines for narcotic control* (2nd ed.). Bangkok: Office of Narcotic Control Board. [in Thai]
- Office of Prime Minister. (2009). *Order of Office of Prime Minister No.82/2009 dated 17 March 2009 entitled strategies and mechanism of narcotic control according to Thai Government's policies*. Bangkok: the Office of Prime Minister. [in Thai]
- Osborne, D. & Gaebler, T. (1992). *Reinventing government: How the entrepreneurial spirit is transforming the public sector*. Reading: MA: Addison-Wesley.
- Phuang-ngam, K. (2011). *Local government of Thailand*. Bangkok: Expernet. [in Thai]
- Pratchayaphrut, T. (2013). *Words in public administration* (12th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Srisongmuang, S. (2008). *Knowledge and practice in prevention of amphetamine usage among high school students in Some Ngam District, Lampang Province*. Individual Study of Master Program on Public Health, Graduate School, Chiang Mai University. [in Thai]
- System, Model, and Structure Research and Development Section, Bureau of System, Model, and Structure Research and Development, Department of Local Administration. (2015). *Information of local governments*. Retrieved March 9, 2015, from <http://www.dla.go.th/work/abt/summarize.jsp> [in Thai]
- Wiboonsakchai, D., Skulkhu, J., Whattananarong, A. & Boontima, R. (2012). The development of a model for research collaboration between university and industry. *Panyapiwat Journal*, 4(1), 39-54. [in Thai]
- Wiruchnipawan, W. (2007). *Management administration following morality guideline and sufficiency economy guideline*. Bangkok: Forepace Publishing House. [in Thai]
- Wiruchnipawan, W. (2016). *50 Concepts, indicators, models of management administration and sustainable management administration*. Bangkok: Forepace Publishing House. [in Thai]
- Yamane, T. (2012). *Mathematics for economists: An elementary survey*. Montana: Literary Licensing, LLC.

Name and Surname: Chamaiporn Tanomsridejchai

Highest Education: Ph.D. (Political Science), Chulalongkorn University

University or Agency: Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

Field of Expertise: Public Administration, International Relations

Address: 1 Moo 20, Phahonyothin Rd., KM. 48, Khlong Nueng, Khlong Luang, Pathum Thani 13180

